

kommet til at se anderledes ud. Jeg indrømmer, at den ærede Ordfører for de Radikale (Niels Petersen) og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har været i Stand til at pege paa en Modsætning mellem Betænkningen og Udformningen i Lovforslaget. Der er en saadan Modsætning, det kan man ikke komme fra; og derfor har jeg saa stærkt, jeg kunde, i mine første Udtalelser fremhævet, at vi forudsatte, at det, der stod i Betænkningen, var det rigtige: det var det, man mente, det var det, man vilde, og det var det, som den højtærede Udenrigsminister vilde rette sig efter. Den højtærede Udenrigsminister har her erklæret, at han ikke vilde gaa imod Finansudvalgets Beslutning. Det er givet, det vil han naturligvis ikke gøre. Men Spørgsmaalet er, om den højtærede Udenrigsminister vil anse den Ret, han har efter Tjenestemandslovens § 141 i den nuværende Affattelse, som begrænset til saadanne Bierhverv, som ikke omtales i de tre Punkter, jeg har nævnt i min første Udtalelse, eller om han ogsaa mener, at denne Ret angaar Bierhverv, der falder ind under disse tre Punkter, om han med andre Ord, saafremt en almindelig Revision af § 44 i Tjenestemandsløven ikke gennemføres i Løbet af 2 Aar, mener at kunne gaa til Finansudvalgene og anbefale, at Udenrigsministeriets Embedsmænd faar Bierhverv af den Karakter, der omhandles i de tre Punkter.

Hvis den højtærede Minister hævder den sidste Opfattelse, er jeg ikke i Stand til at stemme for Lovforslaget i Landstingets Affattelse og maa anbefale andre, der er af samme Mening som jeg, ikke at stemme derfor; for det gaar imod, hvad vi anser for fornuftigt og rimeligt og overensstemmende ikke alene i Virkeligheden med den hele Opinion her i Rigsdagen, men ogsaa med Opinionen ude i Befolkningen. Men siger den højtærede Minister, at han opfatter denne Opinion, haade den politiske og den almindelige Opinion ude i Befolkningen, paa samme Maade som jeg, og at det derfor aldrig kunde falde ham ind at anbefale, at Udenrigsministeriets Embedsmænd skulde kunne modtage Stillinger af den Art — hvis han siger det, saa vil jeg anbefale at stemme for Løven; saa maa det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kalde det for Slapsvanseri, eller hvad det ærede Medlem nu har Lyst til. Hvor megen Pris jeg end sætter paa det ærede Medlems Omdømme, er det

ikke afgørende for mig; til syvende og sidst er min egen Mening om, hvad jeg kan gøre eller ikke kan gøre, det afgørende. Jeg vilde meget snarere bruge det Udtryk, det ærede Medlem har anvendt, hvis jeg af Hensyn til Udtalelser, jeg var fremkommet med, vilde vige bort fra at gaa med til et Lovforslag, som havde det Indhold, jeg ønskede, fordi Formen var en anden end den, jeg ønskede; jeg vilde da meget snarere kunne betegne det som Menneskefrygt, eller eventuelt som Frygt for de Partier, jeg har staaet sammen med i dette Krav. Kravet er det samme som tidligere, og kan jeg ikke faa et tydeligt Svar fra den højtærede Udenrigsminister, stemmer jeg imod Lovforslaget og opfordrer andre, der deler min Mening, til at gøre det samme; og saa maa vi benytte den sidste Udvej, der er til at faa en Lov ud af disse Forslag, nemlig at faa dem henvist til et Fællesudvalg.

Niels Petersen: Jeg fremhævede, da jeg før havde Ordet, at det naturlige paa Grund af de to væsentlige Uoverensstemmelser, der nu er tilbage, vilde være, at denne Sags Behandling ikke afsluttedes her i Dag, men førtes videre gennem et Fællesudvalg, fordi der er stor Sandsynlighed for, at de Uoverensstemmelser, der nu er tilbage, ved nærmere Drøftelse mellem de to Tings Medlemmer vilde kunne fjernes, og at det vilde kunne lykkes at blive enige om Lovforslagets Indhold; og jeg fremhævede, at vi fra vor Side gerne vil være med til at arbejde for en saadan Udjævning af Uoverensstemmelserne. Men det synes tydeligt nok at fremgaa af de Udtalelser, der faldt fra den ærede Ordfører (Moltesen), at man vil have Afgørelsen her i Dag, at man vil gennemføre Lovforslaget her uden Hensyn til, at der ikke opnaas Enighed derom.

Jeg vil i Anledning af den højtærede Udenrigsministers Udtalelse om, hvordan han vil stille sig i det Tilfælde, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen nævnte, at der ikke skulde komme Enighed mellem de to Tings Finansudvalg, idet det ene siger: Der kan ikke være Tale om, at vedkommende maa overtage denne Post eller maa deltage i denne private Erhvervsvirksomhed, medens det andet siger: Vi har ikke noget imod det, gerne spørge: Maa jeg forstaa den den højtærede Udenrigsministers Udtalelser saaledes, at han i det Tilfælde vil